

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **M. P.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 18 września 2024 r.,
zażalenia oskarżonego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącej VI Wydziału
Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie
z dnia 9 maja 2024 r., sygn. akt VI WKK 26/24,
o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga
w Warszawie z dnia 29 stycznia 2024 r., sygn. akt VI Ka 1282/23,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, po rozpoznaniu apelacji oskarżonego oraz prokuratora (na niekorzyść), wyrokiem z dnia 29 stycznia 2024 r., sygn. akt VI Ka 1282/23, utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 11 lipca 2023 r., sygn. akt II K 238/22, na mocy którego – na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. – umorzono postępowanie wobec M.P. oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

W związku z próbą zaskarżenia ww. orzeczenia osobistą kasacją M. P. , zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącej Wydziału Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2024 r. (k. 36), został on wezwany do

uzupełnienia braku formalnego kasacji poprzez jej sporządzenie i podpisanie przez adwokata w terminie 7 dni, pod rygorem uznania jej za bezskuteczną. Wobec nieuzupełnienia tego braku we wspomnianym terminie Zastępca Przewodniczącej VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie zarządzeniem z dnia 9 maja 2024 r., sygn. akt VI WKK 26/24, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 526 § 2 k.p.k., odmówił przyjęcia kasacji.

Na tę decyzję procesową zażalenie wniósł M. P. , który w swoim piśmie nie podniósł żadnych zarzutów wobec zaskarżonej decyzji procesowej, a jedynie wyraził krytyczny stosunek wobec samorządu zawodowego adwokatów. Wniósł ponadto o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji oraz wyznaczenie obrońcy z urzędu w osobie radcy prawnego.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniesione zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 536 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Analiza realiów procesowych niniejszej sprawy nie pozostawia wątpliwości co do tego, że pomimo odbioru korespondencji zawierającej zarządzenie wzywające do uzupełnienia braku formalnego osobistej kasacji poprzez jej sporządzenie i podpisanie przez pełnomocnika profesjonalnego, M. P. w terminie 7 dni od doręczenia tego wezwania nie uczynił zadość wymogowi wynikającemu z treści art. 526 § 2 k.p.k., wobec czego Zastępca Przewodniczącej VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie trafnie odmówił przyjęcia osobistej kasacji oskarżonego.

Wolno przy tym na marginesie zauważyć, że M. P. odpis wyroku Sądu *ad quem* z uzasadnieniem odebrał w dniu 15 marca 2024 r. (k. 10), zaś osobistą kasację złożył w biurze podawczym Sadu w dniu 17 kwietnia 2024 r. (k. 14), a zatem jego inicjatywa została podjęta po upływie terminu na wniesienie kasacji,

określonego w art. 524 § 1 k.p.k. W tym kontekście należy wyrazić wątpliwość co do celowości wzywania M. P. do uzupełnienia braku formalnego kasacji, skoro i tak była ona niedopuszczalna wobec upływu terminu. Jeśli zaś chodzi o zawarte w zażaleniu wnioski o wyznaczenie obrońcy z urzędu oraz o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji, to tego rodzaju wystąpienia można kierować w odpowiednim trybie (zob. art. 78 § 1 i 1a k.p.k. oraz art. 126 k.p.k.) do Sądu odwoławczego, zaś przedmiotem niniejszego postanowienia była jedynie kontrola zaskarżonego zarządzenia.

Mając powyższe na uwadze, wobec niestwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[ał]